

Tirsdag den 16. maj 2017

P8_TA(2017)0207

Ressourceeffektivitet: mindre madspild, større fødevarerikkerhed**Europa-Parlamentets beslutning af 16. maj 2017 om initiativ vedrørende ressourceeffektivitet: mindre madspild, større fødevarerikkerhed (2016/2223(INI))**

(2018/C 307/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Kredsløbet lukkes — en EU-handlingsplan for den cirkulære økonomi« (COM(2015)0614),
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Omstilling til en cirkulær økonomi: et program for Europa uden affaldsproduktion« (COM(2014)0398),
- der henviser til sin beslutning af 9. juli 2015 om ressourceeffektivitet: overgang til en cirkulær økonomi ⁽¹⁾,
- der henviser til skriftlig erklæring 0061/2015 af 14. oktober 2015 om donering af usolgte fødevarer til velgørenhedsorganisationer,
- der henviser til sin beslutning af 19. januar 2012 om, hvordan madspild kan undgås: strategier for en mere effektiv fødevarekæde i EU ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. juni 2016 om illoyal handelspraksis i fødevarekæden ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 28. juni 2016 om madspild og madaffald,
- der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 15. juni 2016 om fødevarerspild ⁽⁴⁾,
- der henviser til udtalelse af 20. marts 2013 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs om civilsamfundets bidrag til en strategi til forebyggelse og begrænsning af fødevaretab og fødevarerspild ⁽⁵⁾,
- der henviser til særberetning nr. 34/2016 fra Den Europæiske Revisionsret: »Bekæmpelse af madspild: en mulighed for EU til at forbedre fødevareforsyningskædens ressourceeffektivitet«,
- der henviser til resolution af 27. maj 2016 fra FN's miljøforsamling om forebyggelse og mindske af madspild og genanvendelse af madaffald,
- der henviser til den sammenlignende undersøgelse fra juni 2014 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om medlemsstaternes lovgivning og praksis vedrørende fødevaredonation,
- der henviser til den undersøgelse, der er gennemført af FUSIONS (Food Use for Social Innovation by Optimising Waste Prevention Strategies), om overslag over mængden af madspild i Europa (2016),
- der henviser til FUSIONS' gennemgang af EU's lovgivning og politikker med konsekvenser for madspild (2015),

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0266.

⁽²⁾ EUT C 227 E af 6.8.2013, s. 25.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0250.

⁽⁴⁾ EUT C 17 af 18.1.2017, s. 28.

⁽⁵⁾ EUT C 161 af 6.6.2013, s. 46.

Tirsdag den 16. maj 2017

- der henviser til FUSIONS' definatoriske ramme for madspild (2014),
 - der henviser til den globale regnskabs- og indberetningsstandard for madsvind og madspild (FLW-standard), som blev lanceret i juni 2016,
 - der henviser til FN's Fødevare- og Landbrugsorganisations (FAO's) undersøgelse »Food wastage footprint — Impacts on natural resources« (FAO 2013),
 - der henviser til FAO-undersøgelsen med titlen »Global food losses and food waste« (FAO 2011),
 - der henviser til andragendet »Stop madspild i Europa!«,
 - der henviser til Milanochartret, som blev vedtaget på Expo-Milano 2015,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed og udtalelse fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A8-0175/2017),
- A. der henviser til, at FAO anslår, at ca. 1,3 mia. ton fødevarer svarende til ca. en tredjedel efter vægt af alle de fødevarer, som produceres til konsum i verden, hvert år går tabt eller til spilde;
- B. der henviser til, at mad er en værdifuld råvare; der henviser til, at eftersom »fødevarer systemet« lægger beslag på et betragteligt antal ressourcer såsom land, jordbund, vand, fosfor og energi, er en effektiv og bæredygtig forvaltning af disse ressourcer af allerstørste betydning; der henviser til, at madspild medfører omfattende økonomiske og miljømæssige omkostninger, der ifølge FAO's skøn ⁽¹⁾ omfatter 1,7 billioner USD om året i global målestok; der henviser til at bekæmpelse og nedbringelse af madspild fører til økonomiske fordele for såvel husholdninger som samfundet som helhed, samtidigt med at det mindsker belastningen af miljøet;
- C. der henviser til, at madspild har høje sociale, økonomiske og miljømæssige omkostninger samt etiske konsekvenser; der henviser til, at fødevarer, som går tabt eller til spilde, bidrager til klimaændringerne med et globalt CO₂-fodaft tryk på ca. 8 % af de samlede menneskeskabte globale drivhusgasemissioner og er spild af knappe ressourcer, som f.eks. jord, energi og vand ⁽²⁾ hele vejen gennem de berørte produkters livscyklus; der henviser til, at overskud i fødevarekæden ikke direkte bør blive til madspild, når det bruges til menneskelig ernæring, og at en passende lovgivning angående overskud af mad kunne føre til, at madspild bliver til en ressource;
- D. der henviser til, at der i følge nylige undersøgelser udledes 4,5 kg CO₂ ud i atmosfæren for hvert kilogram mad, der produceres; der henviser til, at de omtrent 89 mio. tons mad, der går til spilde i Europa, genererer 170 mio. tons CO₂-ækvivalenter/år fordelt på følgende vis: madindustri 59 mio. tons CO₂-ækvivalenter/år, private husholdninger 78 mio. tons CO₂-ækvivalenter/år, andet 33 mio. tons CO₂-ækvivalenter/år; der henviser til, at 30 % af den mad, som ender med ikke at blive brugt, har krævet 50 % ekstra vandressourcer til kunstvanding, mens det har krævet 5-10 tons vand at producere et kilogram kød;
- E. der henviser til, at en omfattende kostomlægning ifølge flere undersøgelser har vist sig at være den mest effektive metode til at begrænse fødevareforbrugets indvirkning på miljøet; der henviser til, at det kræver en omfattende og velintegreret fødevarepolitik, hvis man skal opnå et bæredygtigt fødevareproduktions- og -forbrugssystem i Europa;

⁽¹⁾ FAO, »Food wastage footprint. Impacts on natural resources«, Rom, 2013.

⁽²⁾ FAO, 2015. Food wastage footprint & climate change.

Tirsdag den 16. maj 2017

- F. der henviser til, at 795 millioner mennesker i følge FN's Fødevareprogram (WFP) ikke har nok mad til at føre et sundt og aktivt liv; der henviser til, at dårlig ernæring er skyld i næsten halvdelen (45 %) — eller ca. 3,1 millioner — af alle dødsfald blandt børn under fem år; der henviser til at ét ud af seks børn i verden er undervægtigt, og at hvert fjerde barn er væksthæmmet; mener, at nedbringelse af madspild derfor ikke alene er en økonomisk og miljømæssig forpligtelse, men også en moralsk forpligtelse ⁽¹⁾;
- G. der henviser til, at næsten 793 millioner mennesker i verden i dag er underernærede ⁽²⁾, og at mere end 700 millioner mennesker lever under fattigdomsgrænsen ⁽³⁾ med indtægter på mindre end 1,90 USD om dagen; henviser til, at enhver uansvarlig brug af naturressourcer beregnet til fødevareproduktion og enhver form for madspild derfor bør betragtes som moralsk uacceptabel;
- H. der henviser til, at mindre madspild ville føre til en bedre udnyttelse af land, bedre forvaltede vandressourcer, positive virkninger for hele landbrugssektoren på verdensplan, og at dette ville styrke kampen imod underernæring i udviklingslandene;
- I. der henviser til, at EU har undertegnet 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, der blev vedtaget i De Forenede Nationers Generalforsamling den 25. september 2015; der henviser til, at mål nr. 12.3 for bæredygtig udvikling tager sigte på at reducere madspildet med 50 % på verdensplan pr. indbygger i detail- og forbrugerleddet senest i 2030 og begrænse fødevaretab i produktions- og forsyningskæderne, herunder tab under primærproduktion, transport og opbevaring; der henviser til, at FN anslår, at verdens befolkningstal vil stige fra 7,3 milliarder i dag til 9,7 milliarder i 2050 ⁽⁴⁾; der henviser til, at nedbringelse af madspild er et afgørende skridt mod at nedbringe sult på verdensplan og nødvendigt for at kunne brødføde en bestandigt voksende verdensbefolkning;
- J. der henviser til, at the Consumer Goods Forum, som repræsenterer 400 detailhandlere, fabrikanter, udbydere af tjenesteydelser samt andre interessenter på tværs af 70 lande, har vedtaget en fælles resolution om at halvere madspild fra dens medlemmers aktiviteter inden 2025, fem år mål nr. 12.3 for bæredygtig udvikling;
- K. der henviser til de fordele, som forebyggelsen af madspild medfører i teknisk, miljømæssig og økonomisk henseende; der henviser til, at det skønnes, at 88 millioner ton fødevarer går til spilde i EU hvert år, hvilket svarer til 173 kg fødevarer, der går til spilde pr. person, og at EU's produktion og bortskaffelse af madaffald genererer emission af 170 mio. ton CO₂ og forbruger 26 mio. ton ressourcer; der henviser til, at omkostningerne forbundet med denne mængde af madspild anslås til at udgøre ca. 143 mia. EUR ⁽⁵⁾; der henviser til, at 800 millioner mennesker i verden lider af sult ifølge FAO;
- L. der henviser til, at 55 millioner mennesker svarende til 9,6 % af befolkningen i EU 28 ifølge data fra 2014 ikke havde råd til et kvalitetsmåltid hver anden dag; der henviser til, at 118,8 millioner mennesker svarende til 23,7 % af befolkningen i EU 28 ifølge data fra 2015 var i fare for at ende i fattigdom og social udstødelse ⁽⁶⁾;
- M. der henviser til, at nedbringelse af madspild kan forbedre den økonomiske situation i husholdninger, uden at levestandarden sænkes;
- N. der henviser til, at urimelig handelspraksis og prisdumping i fødevaresektoren fører til, at fødevarer ofte sælges under deres egentlige værdi, og derfor resulterer i mere spild;

⁽¹⁾ <https://www.wfp.org/hunger/stats>

⁽²⁾ The State of Food Insecurity in the World 2015, FAO, FN.

⁽³⁾ Development Goals in an Era of Demographic Change, Global Monitoring Report 2015/2016, Verdensbanken.

⁽⁴⁾ <http://www.un.org/en/development/desa/news/population/2015-report.html>

⁽⁵⁾ FUSIONS, Overslag over mængden af madspild i Europa, marts 2016.

⁽⁶⁾ Eurostat, 'People at risk of poverty or social exclusion'.

Tirsdag den 16. maj 2017

- O. der henviser til, at fødevarer går tabt eller til spilde i alle led af fødevarekæden, enten ved fremstilling, forædling, transport, oplagring, detailhandel, salg og forbrug; der henviser til, at skøn fra FUSIONS-projektet viser, at de sektorer, der bidrager mest til madspild i EU, er husholdninger med 53 % og forarbejdning med 19 %, idet de andre bidragende sektorer er fødevareservice-sektoren med 12 %, primærproduktionen med 10 % og detailhandlen med 5 %⁽¹⁾; der henviser til, at disse skøn tyder på, at foranstaltninger til nedbringelse af madspild i husholdninger og forarbejdningsindustrien ville have den største effekt; der henviser til, at madspild i udviklingslandene hovedsagelig opstår på grund af begrænsninger i infrastruktur og teknologi;
- P. der henviser til, at FUSIONS-dataene hidrører fra en række forskellige kilder og er baseret på anvendelse af forskelligartede definitioner af »madspild«;
- Q. der henviser til, at FUSIONS-projektet bemærkede, at der er foretaget meget få målinger af spild i landbrug, gartneri, akvakultur, fiskeri eller andre aktiviteter i de primærproduktionen; der henviser til, at dette forhindrer en fornuftig måling af det faktiske omfang af madspild og -affald i Europa;
- R. der henviser til, at målrettede foranstaltninger, der er skræddersyet til aktørerne og det relevante trin i kæden er en bedre metode til at bekæmpe madspild, eftersom problemstillingerne ikke er de samme overalt;
- S. der henviser til, at en undersøgelse foretaget af Waste and Resources Action Programme (WRAP) i Det Forenede Kongerige i 2015 viste, at mindst 60 % af madspildet i husholdninger kunne have været undgået, og at maden endda kunne være blevet spist, hvis planlægningen havde været bedre⁽²⁾;
- T. der henviser til, at en del af tabet og spildet i primærproduktionen skyldes detailhandelsstandarder for produktspecifikationer, annullerede ordrer grundet ændringer i forbrugerefterspørgslen samt overproduktion som et resultat af kravene om at opfylde sæsonafhængige efterspørgsler; der henviser til, at ødelæggelse af fødevarer i produktionslinjen er endnu en af årsagerne til fødevaretab under forarbejdningen;
- U. der henviser til, at 20 % af alle frugter og grøntsager, 20 % af rod- og knoldfrugter og 10 % af oliefrø og bælgfrugter i Europa ifølge FAO går til spilde i landbruget, mens yderligere 5 % frugter og grøntsager samt rod- og knoldfrugter går tabt efter høst⁽³⁾;
- V. der henviser til, at frugt og grøntsager, der er beskadiget af naturkatastrofer eller ødelægges eller pløjes over i familielandbrug som følge af markedstab eller lave priser, udgør et investerings- og indkomsttab for landbrugerne;
- W. der henviser til, at aktører i fødevareforsyningskæden ofte indregner udgifterne fra madspild i produktets forbrugerpris⁽⁴⁾;
- X. der henviser til, at den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 34/2016 om bekæmpelse af madspil behandlede spørgsmålet »Bidrager EU til at gøre fødevareforsyningskæden ressourceeffektiv ved effektivt at bekæmpe madspild?«; der henviser til, at rapporten viser, at EU på nuværende tidspunkt ikke gør nok for at bekæmpe madspild effektivt, og at eksisterende initiativer og politik kunne anvendes mere effektivt til at tage fat på problemet med madspild; der henviser til, at det i særberetningen fastslås, at Kommissionens ambitioner om at begrænse madspild er mindsket på trods af utallige henstillinger fra Europa-Parlamentet og medlemsstaterne om at tage fat på problemet; der henviser til, at rapporten anser Kommissionens hidtidige tiltag for at være spredte, uregelmæssige og ikke klart koordinerede; der henviser til, at særberetningen anbefaler, at Kommissionen bør: udvikle en handlingsplan for de kommende år, tage

⁽¹⁾ FUSIONS, Overslag over mængden af madspild i Europa, marts 2016.

⁽²⁾ WRAP, 2015. 'Household Food Waste in the UK', 2015.

⁽³⁾ FAO (2011) »Global food losses and food waste« (globalt fødevaretab og -spild).

⁽⁴⁾ Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 34/2016, »Bekæmpelse af madspild: en mulighed for EU for at forbedre fødevareforsyningskædens ressourceeffektivitet«, s. 14.

Tirsdag den 16. maj 2017

madspild med i betragtning i sine fremtidige konsekvensvurderinger, bedre samstemme de forskellige EU-politikker, der kan bekæmpe madspild, og præcisere fortolkningen af de retlige bestemmelser, der kan forringe motiveringen til fødevaredonation samt overveje, hvordan det er muligt at fremme donation inden for andre politikområder;

- Y. der henviser til, at Kommissionen efter at have investeret en betragtelig mængde ressourcer og have afholdt en meget vellykket offentlig høring i 2013, slutteligt har besluttet ikke at offentliggøre meddelelsen med titlen »Building a Sustainable European Food System«, på trods af at den var færdiggjort og godkendt af tre kommissærer (GD ENV, GD SANCO og GD AGR); der henviser til, at denne meddelelse indeholder et antal gode tilgange til, hvordan man kan tage fat på problemet med madspild;
- Z. der henviser til, at der på unionsniveau endnu ikke findes nogen fælles definition på »madspild«, ej heller en fælles metode til at måle madspild, hvilket gør det svært at sammenligne forskellige data og at måle fremskridt i nedbringelsen af madspild; der henviser til, at problemerne med indsamling af fuldstændige, pålidelige og harmoniserede data udgør en yderligere hindring for evalueringen af madspild i Unionen; der henviser til, at »madspild« i forbindelse med denne beslutning betyder fødevarer, der er fremstillet til menneskeligt forbrug, både spiselige og ikke-spiselige dele, som fjernes fra produktions- eller forsyningskæden, og som kasseres i enten primærproduktionen, forarbejdningen, fabrikationen, ved transport, opbevaring eller på detail- og forbrugerplan, med undtagelse af fødevaretab i primærproduktionen⁽¹⁾; der henviser til, at der skal indføres en definition på »fødevaretab i primærproduktionen«;
- AA. der henviser til, at det er nødvendigt at skelne mellem spild af spiselige dele af fødevarer og spild af ikke-spiselige dele af fødevarer for at undgå misvisende konklusioner og ineffektive tiltag; der henviser til, at fokus på nedbringelse af madspild bør være på nedbringelse af madspild fra spiselige dele af fødevarer;
- AB. der henviser til, at »Food Loss and Waste«-protokollen er et tiltag med mange forskellige interessenter, som har affødt en udvikling af en global standard for regnskab og indberetning (kendt som FLW-standard) til kvantificering af fødevarer og tilhørende ikke-spiselige dele af fødevarer, der er taget ud af fødevareforsyningskæden⁽¹⁾;
- AC. der henviser til, at overvågning ikke alene af, hvor meget der går til spildevand, men også af omfanget af overskydende og nyttiggjorte fødevarer kan give et mere fuldstændigt billede, som kan anvendes til at iværksætte gode politikker på EU-plan;
- AD. der henviser til, at det affaldshåndteringshierarki, som er fastlagt i rammedirektivet om affald⁽²⁾ (forebyggelse, forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse, nyttiggørelse og bortskaffelse), ikke tager hensyn til de særlige forhold ved madspild, som er en uhyre varierende affaldsproduktion; der henviser til, at der i øjeblikket ikke er noget specifikt hierarki for håndteringen af uspiste fødevarer og madspild på EU-plan; der henviser til, at der bør etableres et madspildshierarki, der tager hele fødevarekæden i betragtning; der henviser til, at forhindring og genbrug til menneskelig indtagelse burde være prioriterede foranstaltninger;
- AE. der henviser til, at fødevareoverskud ville kunne genvindes og bruges til menneskeføde med de rigtige motiverende politikker;
- AF. der henviser til, at der er potentiale for optimering af brugen af tidligere fødevarer og biprodukter fra fødevarekæden til produktion af dyrefoder;
- AG. der henviser til, at forbrænding og deponeringsanlæg stadig er gængs praksis i nogle områder af EU, og at dette modvirker kredsløbsøkonomi;

⁽¹⁾ Food Loss and Waste Accounting and Reporting Standard, 2016.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

Tirsdag den 16. maj 2017

- AH. der henviser til, at artikel 9, stk. 1, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevareinformation til forbrugerne ⁽¹⁾ pålægger fødevarevirksomhedsledere at angive datoen for mindste holdbarhed (»mindst holdbar til«) eller »sidste anvendelsesdato« for fødevarer;
- AI. der henviser til, at der er et utilstrækkeligt kendskab, navnlig hos forbrugerne, til datomærkningen på fødevarer; der henviser til, at mærkningen »mindst holdbar til« angiver den dato, efter hvilken en fødevare normalt stadig kan spises, men ikke længere er af højeste kvalitet, mens mærkningen »sidste anvendelsesdato« angiver den dato, efter hvilken en fødevare ikke længere er sikker at spise; der henviser til, at end ikke halvdelen af EU-borgerne forstår betydningen af mærkningerne »mindst holdbar til« og »sidste anvendelsesdato« ⁽²⁾; der henviser til, at brugen af mærkningerne »mindst holdbar til« og »sidste anvendelsesdato« og den måde, de forstås på, varierer fra medlemsstat til medlemsstat og mellem de forskellige producenter, forarbejdningsvirksomheder og distributører, selv hvis produktet er det samme; der henviser til, at datomærkningen i medfør af artikel 13 i forordning (EU) nr. 1169/2011 om fødevareinformation til forbrugerne skal være let at finde på et produkt og letlæselig;
- AJ. der henviser til, at donation af usolgte fødevarer langs hele fødevarekæden fører til en betydelig nedbringelse af madspild og hjælper samtidig mennesker, der har brug for mad og ikke har råd til at købe visse fødevareprodukter eller tilstrækkeligt med fødevarer af den samme kvalitet; der henviser til, at supermarkeder og gastronomiske salgssteder kunne spille en vigtig rolle i denne proces;
- AK. der henviser til, at Unionens fonde såsom Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede (FEAD) letter donationen af fødevarer ved blandt andet at finansiere lager- og transportinfrastruktur for donerede fødevarer; der henviser til, at medlemsstaterne ikke gør nok brug af FEAD;
- AL. der henviser til, at distribution af spiselige overskudsfødevarer til folk i nød forhindres af en flaskehals i distributionskanalens kapacitet, og nogle gange af komplet mangel på kapacitet i denne kanal; der henviser til, at velgørenhedsorganisationer og institutioner, der udfører socialt arbejde og opretholdes af staten eller lokale myndigheder, mangler tilstrækkelige økonomiske og menneskelige ressourcer til at kunne transportere og distribuere spiselige fødevarer til velgørende formål; der henviser til, at dette især gør sig gældende i de mest ugunstigt stillede regioner;
- AM. der henviser til, at sociale og bottom-up-programmer, såsom madbanker eller spisesteder, der styres af velgørenhedsorganisationer, mindsker madspild og hjælper de fattigste og derfor også hjælper med at opbygge et ansvarligt og opmærksomt samfund;
- AN. der henviser til, at mange selskaber i det indre marked producerer fødevarer til mere end ét land; der henviser til, at usolgte produkter fra sådanne selskaber i visse tilfælde ikke kan doneres i produktionslandet, fordi de er mærket på fremmedsprog;
- AO. der henviser til, at fødevaredonorer betragtes som »fødevarevirksomhedsledere« ⁽³⁾ i henhold til den generelle fødevarelovgivning og derfor skal overholde al EU's fødevarelovgivning om ansvarlighed, erstatningsansvar og sporbarhed og fødevaresikkerhedsreglerne i fødevarehygiejnepakken ⁽⁴⁾; der henviser til, at de risici, der er forbundet med erstatningsansvaret for donerede fødevarer, kan medføre, at eventuelle fødevaredonorer smider overskydende fødevarer ud i stedet for at donere dem ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18.

⁽²⁾ Flash Eurobarometer-undersøgelse nr. 425 om madspild og datomærkning, september 2015.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarehygiejne (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1). Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 55). Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 206).

⁽⁵⁾ Sammenlignende undersøgelse af EU-medlemsstaternes lovgivning og praksis vedrørende fødevareproduktion (2014) bestilt af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

Tirsdag den 16. maj 2017

- AP. der henviser til, at store detailkæder og supermarkeder på grund af eksisterende administrative barrierer finder det acceptabelt at smide fødevarer ud, som er tæt på holdbarhedsdatoen, i stedet for at donere dem;
- AQ. der henviser til, at Kommissionen i øjeblikket arbejder på en præcisering af EU-lovgivningen vedrørende donationer;
- AR. der henviser til, at adskillige medlemsstater allerede har vedtaget nationale lovgivninger med henblik på at begrænse generering af madaffald, og i særdeleshed at Italien har vedtaget lovgivning, som fremmer fødevaredonation og -distribution med henblik på social solidaritet ved at se bort fra donorernes erstatningsansvar i forbindelse med fødevarer, der doneres i god tro og vides at være egnet til konsum på tidspunktet for donationen;
- AS. der henviser til, at lande også kan indføre frivillige, nationale retningslinjer for fødevaredonationer, der har til formål at nedbringe undgåeligt madspild, ligesom det ses i retningslinjerne udformet af fødevarer sikkerhedsmyndighederne i Finland;
- AT. der henviser til, at Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾ (»momsdirektivet«) fastsætter, at fødevaredonationer er afgiftspligtige, og at afgiftsfritagelser for fødevaredonationer ikke er tilladt; der henviser til, at Kommissionen anbefaler, at værdien af fødevarer, som doneres tæt på dato for mindste holdbarhed, eller som ikke er egnet til salg, af skattemæssige hensyn bør fastsættes på et rimeligt lavt niveau, endda tæt på nul⁽²⁾; der henviser til, at visse medlemsstater fremmer fødevaredonationer ved at »gå bort fra« momspligt, men det er uklart, om dette er i overensstemmelse med momsdirektivet; der henviser til, at andre medlemsstater tilbyder en selskabsskattegodtgørelse for donerede fødevarer⁽³⁾;
- AU. der henviser til, at det i mange medlemsstater desværre er dyrere at donere overskydende fødevarer, som kan spises, end at sende dem til anaerob nedbrydning, hvilket er imod den offentlige interesse set i lyset af antallet af mennesker, som lever i ekstrem fattigdom;
- AV. der henviser til, at fødevareemballage er et vigtigt bidrag til nedbringelse af madspild og bæredygtighed ved forlængelse af holdbarhed og beskyttelse af produkter; der henviser til, at fødevareemballage, der kan genanvendes, og som er fremstillet af vedvarende råstoffer, kan bidrage yderligere til mål om bedre miljøbeskyttelse og udnyttelse af ressourcer;
- AW. der henviser til, at aktiv og intelligent materiale bestemt til at komme i kontakt med fødevarer kan forbedre kvaliteten af indpakkede fødevarer, derudover kan det forlænge holdbarheden, give bedre mulighed for at overvåge de emballerede fødevarers tilstand, og det kan give forbrugeren information om, hvorvidt fødevarerne stadig er friske;
- AX. der henviser til, at behandling af kasserede fødevarer koster yderligere ressourcer;
- AY. der henviser til, at kampen mod madspild ligeledes indebærer en økonomisk gevinst, idet 1 EUR, som bruges på forebyggelse af madspild, gør det muligt at undgå 265 kg madaffald til en værdi af 535 EUR, giver kommunerne mulighed for at spare 9 EUR på affaldsudgifterne og spare 50 EUR på miljøomkostningerne ved udledning af drivhusgasser og luftforurening⁽⁴⁾;
- AZ. der henviser til, at der bør træffes foranstaltninger på det passende niveau for at nedbringe madspild; der henviser til, at lokale og regionale myndigheder, i betragtning af deres store andel i offentlige indkøb og ofte også deres autoritet over uddannelsesinstitutioner, spiller en afgørende rolle i nedbringelse af madspild ved hjælp af deres ansvar for og kompetencer i affaldsforvaltning, deres kapacitet til iværksætte og afholde lokale kampagner såvel som deres direkte kontakt og samarbejde med civilsamfundet og velgørhedsorganisationer;

⁽¹⁾ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Fælles svar på to skriftlige parlamentariske forespørgsler (E-003730/13, E-002939/13) af 7. maj 2013.

⁽³⁾ Sammenlignende undersøgelse af EU-medlemsstaternes lovgivning og praksis vedrørende fødevareproduktion (2014) bestilt af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

⁽⁴⁾ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, resume af konsekvensvurderingen, konsekvensvurdering af foranstaltninger til imødegåelse af madspild til færdiggørelse af SWD(2014)0207 vedrørende revidering af EU's affaldshåndteringsmål (SWD(2014) 0289, 23.9.2014).

Tirsdag den 16. maj 2017

- BA. der henviser til, at udveksling af god praksis på europæisk og internationalt plan såvel som hjælp til udviklingslandene er af stor betydning i den globale kamp mod madspild;
- BB. der henviser til, at Europa-Parlamentet siden andet semester 2013 har gennemført en omfattende politik med det mål markant at nedbringe det madspild, som produceres af dets egne cateringtjenester; der henviser til, at uspiste fødevarer fra overproduktion regelmæssigt doneres fra Parlamentets hovedfaciliteter i Bruxelles;
1. understreger det presserende behov for at reducere mængden af madspild og forbedre ressourceeffektiviteten i Unionen i alle led af fødevarekæden, herunder produktion, forarbejdning, transport, lagring, detailsalg, markedsføring og forbrug, idet det tages i betragtning, at madspild i højtindustrialiserede lande hovedsageligt forekommer på salgs- og forbrugsstadierne, mens madspild i udviklingslande starter på bearbejdnings- og forarbejdningsstadierne; understreger i denne forbindelse vigtigheden af politisk lederskab og engagement fra både Kommissionens og medlemsstaternes side; minder om, at Parlamentet gentagne gange har opfordret Kommissionen til at træffe foranstaltninger imod madspild;
 2. opfordrer mere specifikt indtrængende til at nedbringe den mængde madspild, der genereres på detail- og forbrugerplan, og til at nedbringe mængden af fødevaretab langs produktions- og forsyningskæder, herunder tab efter høsten;
 3. insisterer derfor på, at det er nødvendigt at forbedre kommunikationen mellem alle aktører i fødevareforsyningskæden, navnlig mellem leverandører og distributører, med henblik på at matche udbud og efterspørgsel;
 4. opfordrer til en samordnet politisk indsats på EU- og medlemsstatsniveau i overensstemmelse med de respektive kompetencer, som ikke alene tager højde for politikker vedrørende affald, fødevaresikkerhed og oplysning, men også aspekter af økonomi-, skatte-, finans-, forsknings- og innovations-, miljø-, struktur (landbrugs- og fiskeri-), uddannelses-, social-, handels-, forbrugerbeskyttelses- og energipolitikker samt politikker for offentlige indkøb; opfordrer i denne henseende til samordning mellem EU og medlemsstaterne; understreger at EU's tiltag til nedbringelse af madspild bør intensiveres og bør være mere ensrettet; bemærker, at virksomhederne langs fødevareforsyningskæden for det meste er SMV'er, som ikke bør belastes med urimelig, ekstra administration;
 5. opfordrer indtrængende Kommissionen til at involvere alle Kommissionens relevante tjenestegrene, der har med fødevarespild at gøre, samt til at sikre en vedvarende og styrket koordinering på Kommissionsplan; opfordrer derfor Kommissionen til at anlægge en systematisk tilgang, der tager sigte på alle aspekter vedrørende madspild, og til at udarbejde en omfattende handlingsplan for madspild, der dækker de forskellige politikområder og beskriver strategien for de kommende år;
 6. opfordrer Kommissionen til at klarlægge, hvilken europæisk lovgivning, der kan vanskeliggøre en effektiv kamp mod madspild, og analysere, hvordan denne ville kunne tilpasses til at nå målet om forebyggelse af madspild;
 7. opfordrer Kommissionen til, når den gennemfører konsekvensanalyser af nye, relevante lovforslag, at evaluere den potentielle indvirkning heraf på fødevarespild;
 8. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre den eksisterende støtte til bekæmpelse af madspild permanent; opfordrer medlemsstaterne til bedre at udnytte mulighederne på området inden for EU's forskellige politikker og finansieringsprogrammer;
 9. understreger det ansvar, der påhviler de relevante myndigheder i medlemsstaterne, for at udvikle en skræddersyet tilgang inden for EU's rammer til at bekæmpe madspild; anerkender det vigtige arbejde, der allerede er blevet udført i mange medlemsstater;
 10. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at beskæftige sig med oplysnings- og kommunikationskampagner om, hvordan madspild kan forebygges;
 11. opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til nedbringelse af fødevaretab langs hele forsyningskæden, herunder primærproduktion, transport og lagring;

Tirsdag den 16. maj 2017

12. opfordrer medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at nå målsætningen om nedbringelse af madaffald i EU på 30 % inden 2025 og 50 % inden 2030 i forhold til referenceniveauerne fra 2014;

13. opfordrer Kommissionen til senest den 31. december 2020 at undersøge muligheden for at etablere bindende EU-omspændende mål for reduktion af madaffald for hele Unionen, som skal være opfyldt senest i 2025 og 2030 på grundlag af de målinger, der foretages i overensstemmelse med en fælles metode; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en rapport, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsforslag;

14. anbefaler medlemsstaterne at overvåge og vurdere gennemførelsen af deres foranstaltninger til nedbringelse af madspild ved at måle mængden af madspild med udgangspunkt i en fælles metode; opfordrer indtrængende Kommissionen til at støtte en retligt bindende definition af madspild og senest den 31. december 2017 at vedtage en fælles metode, herunder minimumskvalitetskrav, til en ensartet måling af omfanget af madspild; mener, at en fælles EU-definition og metode til måling af »madtab«, som kan anvendes på hele forsyningskæden, ville lette medlemsstaternes og de berørte parter bestræbelser på at beregne og reducere madspildet;

15. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til, at bruge følgende definition af »madaffald«: »madaffald«: fødevare bestemt til konsum, enten af spiselig eller ikke-spiselig status, der fjernes fra produktions- eller forsyningskæden for at blive bortskaffet, herunder på primær produktions-, forarbejdnings-, fremstillings-, transport-, opbevarings-, detail- og forbrugerniveau, med undtagelse af primært produktionstab;»

16. opfordrer Kommissionen til i sin fremtidige politik at skelne klart mellem madspild, og fødevaretab, som er uundgåeligt i primærproduktionen på grund af force majeure som eksempelvis uvejr;

17. opfordrer Kommissionen til at inkludere fødevaretab i landbruget og andre primærproduktionssektorer i sine beregninger for at sikre en tilgang, hvor hele forsyningskæden tages med i betragtning; bemærker ikke desto mindre, at det kan være svært at måle tab i primærproduktionen og opfordrer Kommissionen til at finde de bedste løsninger til at hjælpe medlemsstaterne med at samle sådanne data;

18. opfordrer Kommissionen til at arbejde på en fælles definition af begrebet »spild« i de enkelte led af fødevarekæden samt fælles målemetoder i samarbejde med medlemsstaterne og alle involverede interessenter;

19. bemærker vanskelighederne i forbindelse med kvantificeringen af fødevarespild og fødevaretab i primærproduktionen frembragt af heterogene produkter og disses respektive processer og af manglen på en klar definition af fødevarespild; opfordrer Kommissionen til at identificere og sprede bedste praksis til medlemsstaterne i forbindelse med indsamling af data vedrørende bedrifteres fødevaretab og fødevarespild uden at pålægge landbrugerne yderligere administrative byrder eller udgiftsbyrder;

20. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at rådføre sig med alle relevante interessenter angående den statistiske metode og andre foranstaltninger, der skal gennemføres for at forebygge madspild i hele Unionen og i alle sektorer;

21. konstaterer, at der ikke er en fælles EU-definition og -metode til måling af fødevareoverskud; påpeger, at Italien har vedtaget lovgivning, der definerer overskud i fødevarekæden og giver et hierarki for genvinding af overskud, idet menneskeligt forbrug prioriteres; opfordrer Kommissionen til at undersøge virkningerne af den ovennævnte lovgivning og fødevarespildet i Italien og til at overveje at foreslå lignende lovgivning på EU-plan om nødvendigt;

22. opfordrer til, at et specifikt hierarki for madaffald skal anvendes i Direktiv 2008/98/EF som følger:

a) forebyggelse af årsag

b) donation af spiselige fødevarer med prioritering af human ernæring over dyrefoder og genanvendelse i non food-produkter

Tirsdag den 16. maj 2017

c) organisk genanvendelse

d) energiudnyttelse

e) bortskaffelse;

23. fremhæver initiativerne i handlingsplanen for cirkulær økonomi, som vedrører foranstaltninger for oprettelse af en finansiel støtteplatform, der skal tiltrække investeringer og innovationer, som har til formål at mindske tab, samt retningslinjer til medlemsstaterne for, hvordan nogle fødevaretab eller biprodukter fra landbruget omdannes til energi;

24. understreger, at energibehov bør imødekommes ved anvendelse af affald og biprodukter, som ikke er nyttige i nogen andre processer højere oppe i affaldshierarkiet;

25. understreger, at det ligeledes kræver et højt niveau af genanvendelse i det reviderede affaldsrammedirektiv samt en integrering af kaskadeprincippet for biomasse i EU's energipolitik, hvis madspild skal bekæmpes med succes;

26. understreger nødvendigheden af at indføre en pligt for medlemsstaterne til årligt at aflægge beretning til Kommissionen om det samlede niveau af madaffald, der dannes i et bestemt år;

27. opfordrer medlemsstaterne til at vedtage specifikke, foranstaltninger til forhindring af madspild i deres affaldsforebyggelsesprogrammer; opfordrer medlemsstaterne til navnlig at indgå frivillige aftaler og til at skabe økonomiske og skattemæssige incitamenter til fødevaredonation og finde andre måder til begrænsning af madspild;

28. mener især, at medlemsstaterne med henblik på at sikre et højt niveau af miljøbeskyttelse og output, herunder fermentat og kompost med høje kvalitetsstandarder, bør tilskynde til hjemmekompostering og frasortering af bioaffald ved kilden samt sikre, at dette affald indgår i biorecycling; medlemsstaterne bør desuden sikre et forbud mod deponering af organisk affald på lossepladser;

29. bemærker risikoen for forurening fra plastik og metal i fødevareaffald, der bruges til kompost og muldjord, og derfra videre i ferskvands- og marine økosystemer, og opfordrer indtrængende til, at denne forureningsvej minimeres; minder også om direktivets formål om anvendelse af spildevandsslam i landbruget for at minimere forurening af landbrugsjord; opfordrer derfor til forsigtighed ved planer om at blande affaldsstrømme og til at indføre passende sikkerhedsforanstaltninger;

30. understreger, at fødevaresikkerhed er af afgørende betydning, og at foranstaltninger til nedbringelse af madspild ikke må bringe nuværende fødevaresikkerhedsstandarder i fare; understreger, at kampen mod madspild ikke bør kompromittere hverken fødevaresikkerhed, miljøstandarder eller dyrebekyttelsesstandarder, herunder især standarder for dyresundhed og dyrevelfærd;

31. opfordrer Kommissionen til at opmuntre de kompetente myndigheder i medlemsstaterne til at vedtage foranstaltninger til at kontrollere fødevaresikkerheden ud fra et sundhedssynspunkt overalt hvor det er nødvendigt for at opbygge borgernes og forbrugernes tillid til politikker, der bidrager til at mindske madspild;

32. minder om, at forebyggelsen af generering af madaffald er den prioriterede handling, der skal gennemføres i en korrekt affaldshåndtering efter principperne om cirkulær økonomi, understreger dog, at det på nuværende tidspunkt er umuligt at bringe produktionen af madspild helt ned på nul; finder det derfor nødvendigt at fastlægge obligatoriske foranstaltninger på EU-plan for at sikre, at madaffald kan omdannes til nye ressourcer;

33. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sørge for økonomiske incitamenter til at støtte indsamlingen af ubrugte fødevarer, som enten kan videredistribueres til velgørenhed eller anden sekundær brug, der forebygger madspild, såsom at omdannelse af ubrugte fødevarer til en værdifuld ressource ved at bruge dem i foderproduktionen til husdyr;

34. bemærker, at potentialet for optimering af anvendelsen af fødevarer, der uundgåeligt går tabt eller smides ud og biprodukter fra fødevarekæden, navnlig af animalsk oprindelse, i foder, genbrug af kompost samt produktion af jordforbedringsmidler og deres betydning for den primære produktion;

Tirsdag den 16. maj 2017

35. understreger, at en mere effektiv europæisk lovgivning vedrørende biprodukter i direktiv 2008/98/EF kan bidrage til en betydelig reduktion af madaffald, opfordrer Kommissionen til med dette formål for øje, navnlig gennem Horisont 2020-programmet, at støtte projekter, der involverer landbrugsfødevarevirksomheder, for at fremme synergier mellem landbrug og industri;

36. minder på ny om nødvendigheden af, at Kommissionen senest den 31. december 2018 udarbejder en rapport med det formål at vurdere behovet for tværgående regulerende foranstaltninger i sektoren for bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion og udarbejder en konsekvensrapport for at udpege de bestemmelser, hvis interaktion hæmmer udviklingen af synergier mellem de forskellige sektorer og forhindrer den efterfølgende anvendelse af biprodukter;

37. understreger, at anvendelsen af lagre og fødevarer, som ellers ville være gået til spilde, ikke fjerner behovet for god udbudsstyring og forsvarlig forvaltning af fødevarekæden for at undgå systematisk, strukturel overskudsproduktion;

38. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme, at tidligere fødevarer og biprodukter fra hele fødevarekæden i højere grad bruges til produktion af dyrefoder;

39. opfordrer Kommissionen til at undersøge de juridiske hindringer for anvendelsen af tidligere fødevarer i foderproduktion og til at fremme forskning på dette område, samtidig med at det understreges, at det er nødvendigt med øget sporbarhed, overholdelse af standarder for biosikkerhed og anvendelsen af teknikker til separering og bearbejdning, der udelukker risici i fødevaresikkerheden;

40. glæder sig over den nylige oprettelse af EU's platform om fødevaretab og madspil, der sigter mod at identificere de prioriterede foranstaltninger, som skal vedtages på EU-plan for at forebygge madsvind og madspild, og letter udvekslingen af oplysninger mellem de involverede aktører; understreger til dette formål, at det er ønskeligt og relevant i højere grad at inddrage Europa-Parlamentet i platformens arbejde; opfordrer Kommissionen til at tilsende Parlamentet en præcis oversigt over de igangværende foranstaltninger og de planlagte mål og delmål samt status over de fremskridt, der er gjort med at finde frem til en fælles metode og med hensyn til donationer; mener, at platformen kan være det rette værktøj til at overvåge ikke blot, hvad der går til spilde, men også fødevareoverskuddet og omfanget af fødevarer, som genvindes; er dog overbevist om, at dette kun kan være det allerførste skridt til at tage hånd om problemet med madspild;

41. opfordrer Kommissionen til at få oversat arbejderne fra EU's platform om madsvind og madspild til de 24 EU-sprog;

42. opfordrer EU's platform om madsvind og madspild til blandt andet at støtte udviklingen af forskellige forbrugerinformationskanaler såvel som undervisningsprogrammer om forbrugerinformation og fødevarer; opfordrer indtrængende platformen til at formidle samarbejde om forebyggelse af madspild mellem lokale interessenter og donationsinitiativer med fokus på at nedbringe de dermed forbundne transaktionsomkostninger; gentager vigtigheden af at udveksle bedste praksis ved at kombinere viden fra og undgå at overlappende med andre relevante fora såsom f.eks. EU's Retail Forum on Sustainability, European Food Sustainable Consumption and Production Roundtable, Forummet på Højt Plan for en Bedre Fungerende Fødevareforsyningskæde og Consumer Goods Forum;

43. opfordrer Kommissionen til, inden for rammerne af EU's platform mod fødevarespild, at vurdere de bedste praksisser, som hidtil er blevet gennemført i de forskellige medlemsstater, for bedre at kunne fastsætte effektive instrumenter til nedbringelse af madspild;

44. mener, at det er nødvendigt at involvere alle parter i fødevareforsyningskæden og at fokusere på de forskellige årsager til spild sektor for sektor, for at nedbringe madspild så meget som muligt i de enkelte sektorer; opfordrer derfor Kommissionen til, at foretage en analyse af hele fødevarekæden for at klarlægge i hvilke fødevaresektorer der forekommer mest madspild, samt hvilke løsninger der kan findes for at forebygge madspild;

45. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udveksle, fremme og støtte en vellykket praksis for nedbringelse af madspild og metoder til bevarelse af ressourcer, der allerede anvendes af interessenter; tilskynder medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder til at rådgive relevante interessenter om, hvilke målrettede sektorbestemte foranstaltninger, der bør træffes til forebyggelse af madspild;

Tirsdag den 16. maj 2017

46. understreger, at Kommissionen og medlemsstaterne først og fremmest bør rådgive sig med alle centrale interessenter — herunder landbrugssektoren — og udføre en konsekvensanalyse af hvilket som helst tiltag, der måtte foreslås gennemført for at forebygge madspild i hele Unionen;

47. tilskynder Kommissionen, medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder til i samarbejde med alle interesserede parter at gøre en indsats for at forbedre forståelsen, især hos forbrugerne, af mærkningerne »sidste anvendelsesdato« og »mindst holdbar til« og af, at fødevarerne godt kan bruges efter udløbet af »mindst holdbar til«-datoen, blandt andet gennem bevidstgørelses- og uddannelseskampagner og ved at fremme lettere adgang til og forsyning med omfattende og forståelig produktinformation; påpeger, at brugen af to datomærkninger, for eksempel »sidste salgsdato« og »sidste anvendelsesdato«, på det samme produkt kan have en negativ effekt på, hvordan forbrugerne håndterer fødevarer; understreger vigtigheden af at give forbrugerne mere indflydelse for at hjælpe dem til træffe beslutninger på et velinformeret grundlag;

48. anmoder Kommissionen om som led i sin igangværende evaluering navnlig at vurdere: hvorvidt den nuværende EU-lovgivning og praksis med »mindst holdbar til« og »sidste anvendelsesdato« i en række medlemsstater er formålstjenlig; hvorvidt der er behov for en revision af angivelserne »sidste anvendelsesdato« og »mindst holdbar til«, for at gøre det nemmere for forbrugerne at forstå dem; hvorvidt det kunne være nyttigt at fjerne visse datoer for produkter, som ikke er forbundet med sundheds- eller miljørisici, og hvorvidt det ville være tilrådeligt at indføre europæiske retningslinjer på dette område; opfordrer Kommissionen til at gennemføre en undersøgelse for at evaluere sammenhængen mellem datomærkning og forhindring af madspild;

49. bifalder initiativet fra visse store detaildistributionsvirksomheder med at fremme mekanismer for tilpasning af salgspriserne for produkter beregnet til forbrug i overensstemmelse med deres udløbsdato for at øge forbrugernes bevidsthed og tilskynde til køb af produkter, der er tæt på sidste salgsdato;

50. opfordrer — under henvisning til, at mange fødevarer i dagene efter udløbet af »mindst holdbar til«-datoen stadig bevarer deres organoleptiske og ernæringsmæssige egenskaber, omend i mindre udstrækning, og fortsat kan indtages i overensstemmelse med principperne for fødevarer sikkerhed — Kommissionen til at udpege logistiske og organisatoriske modeller, der i fuld sikkerhed gør det muligt at nyttiggøre alle de typer produkter, der i dag ikke bliver solgt;

51. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje variabel prissætning afhængig af sidste anvendelsesdato som et redskab til at reducere mængden af spiselige fødevarer, der bliver til affald, eftersom det menes, at madspild i distributionsfasen kan reduceres betydeligt ved, at der indføres rabatter afhængig af den tid, der er tilbage, inden produktet udløber; mener, at denne praksis, der i dag følges på frivillig basis, bør fremmes og understøttes;

52. anmoder Kommissionen om at opdatere listen over fødevarer, der pt. er undtaget for »mindst holdbar til«-mærkning for at forebygge madspild;

53. mener, at der er behov for mere forskning og oplysning, som er tilpasset til hvert enkelt produkt med hensyn til udløbsdato, samt at fremme og styrke forbruget af friske produkter og løsvarer og mindske mængden af langtidsholdbare emballerede fødevarer samt opbevaringen af disse;

54. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne, de regionale og lokale myndigheder og interesserede parter til at iværksætte oplysnings- og kommunikationskampagner for at fremme forståelsen hos forbrugere og samtlige aktører i fødevarekæden for forhindring af madspild, fødevarer sikkerhed, madens værdi og god forarbejdning, forvaltnings- og forbrugspraksis i forbindelse med fødevarer; understreger, at disse tiltag bør fremhæve de fordele ved bekæmpelse af madspild, der ikke blot er miljømæssige, men også økonomiske og sociale; opfordrer til anvendelse og fremme af moderne informationsværktøjer, såsom brug af mobile applikationer, i forsøget på også at nå ud til yngre generationer, der hovedsageligt bruger digitale medier; opfordrer til, at madspild og sult, som i dag er et alvorligt problem, imødegås effektivt; påpeger nødvendigheden af solidaritet og for at dele med dem, som har det største behov;

Tirsdag den 16. maj 2017

55. opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til at udnævne et europæisk år mod madspild som et initiativ til grundlæggende oplysning og bevidstgørelse af de europæiske borgere samt til at henlede nationale regerings opmærksomhed på dette vigtige emne med henblik på at få stillet de midler til rådighed, der er nødvendige for at imødegå udfordringerne i den nærmeste fremtid;

56. understreger vigtigheden af at uddanne børn og tilskynde dem til at undgå madspild; bemærker, at Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 34/2016 om bekæmpelse af madspild understreger vigtigheden af at indføje belærende budskaber vedrørende madspild i de ledsagende foranstaltninger for uddeling af skolemælk og skolefrugt samt grøntsagsordninger og beretter, at meget få medlemsstater har valgt at gøre dette; tilskynder de kompetente myndigheder i medlemsstaterne til at udnytte det fulde potentiale af disse ordninger, der har til formål at indgyde unge gode spisevaner og give muligheder for at lære om frisk mad og landbrugsproduktionsprocesser;

57. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at motivere husholdninger til at bekæmpe madspild ved at arbejde for en egentlig restdag og ved at oplyse forbrugerne om, hvordan de bedst køber ind og laver mad, for at mindske deres madspild;

58. understreger betydningen af en hensigtsmæssig tilpasning af distributions-, opbevarings- og pakningsmåden til produktets karakteristika og forbrugernes behov for at begrænse spild af sådanne produkter;

59. understreger — med henblik på at nedbringe madspild — af at sikre, at fødevarer distribueres og opbevares ved brug af metoder, der er passende for de enkelte produkters egenskaber;

60. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og interessenterne til at give forbrugerne bedre oplysning om metoder til opbevaring og/eller genanvendelse af produkterne;

61. understreger den vigtige rolle, som lokale myndigheder og kommunale virksomheder sammen med detailhandlerne og medierne spiller med hensyn til at oplyse borgerne om og bistå dem med hensyn til, hvordan de bedst opbevarer og/eller anvender fødevarerne med henblik på at undgå og nedbringe madspild;

62. anmoder Kommissionen om i samarbejde med medlemsstaterne at udstede henstillinger angående køleskabs-temperaturer på baggrund af dokumentation, der viser, at ikke-optimale og forkerte temperaturer fører til, at maden hurtigere bliver uspiselig, hvilket skaber unødigt madspild; understreger det faktum, at harmoniserede temperaturer langs hele forsyningskæden vil forbedre produkternes holdbarhed og reducere madspild af produkter, der transporteres og sælges på tværs af grænser;

63. fremhæver nødvendigheden af, at landbrugsfødevarerektoren forbedrer programmeringen af egen produktion med henblik på at begrænse fødevarereoverskuddet; understreger imidlertid, at et minimum af fødevarereoverskud i dag er en fysiologisk faktor i hele forsyningskæden for landbrugsfødevarer, og at det også skyldes ukontrollable eksterne virkninger, mener derfor, at foranstaltninger til fremme af donation kan udgøre et vigtigt redskab til at undgå, at fødevarereoverskud bliver til affald;

64. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme innovation og investering i forarbejdningsteknologier i landbrugsproduktion med henblik på at mindske madspild i fødevarerforsyningskæden og mindske tab i fødevarerproduktionen i familielandbrug;

65. opfordrer medlemsstaterne til at gøre brug af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) til nedbringelsen af madspild i primærproduktionen og i forarbejdningsindustrien;

66. understreger vigtigheden af, at landbrugere samles i andelsforetagender eller professionelle sammenslutninger for at nedbringe fødevaretab ved at styrke deres viden om markedet, hvilket muliggør mere effektiv planlægning og giver stordriftsfordele, samt at sætte dem bedre i stand til at bringe deres produkter på markedet;

Tirsdag den 16. maj 2017

67. fremhæver betydningen af samarbejde, f.eks. via producentorganisationer eller andre former for strukturer såsom brancheforeninger eller kooperativer, for øget adgang til finansiering af innovation og investering i teknologi til behandling såsom kompostering og anaerob nedbrydning, når det er hensigtsmæssigt, eller videre forarbejdning af produkter, der kan give landbrugerne mulighed for at få adgang til nye produkter, markeder og kunder; påpeger i denne forbindelse, at sektorspecifik tilrettelæggelse og anvendelse af kontrakter fører til en bedre produktionsstyring og mere effektive foranstaltninger til bekæmpelse af fødevarerspild; mener, at det er vigtigt, at dette foregår på lokalt eller regionalt plan for at respektere nærhedsprincippet;

68. noterer sig fordelene ved samarbejde og digitalisering, der giver mulighed for bedre adgang til data og forventet efterspørgsel, udvikling af programmer til forskudsproduktion for landbrugerne, så de får mulighed for at tilpasse deres produktion til efterspørgslen, koordinere bedre med de andre sektorer i fødevareforsyningskæden og minimere spild; understreger, at en effektiv anvendelse af madspild, herunder inden for bioøkonomi, bør fremmes i betragtning af de udfordringer, der er forbundet med at reducere uundgåeligt fødevareaffald;

69. mener, med henblik på en bedre sammenhæng mellem produkternes udbud og efterspørgsel, at mærkningsregler, der giver passende information om ingrediensernes oprindelse og om produktions- og forarbejdningsteknikkerne, ville kunne sætte forbrugeren i stand til at foretage mere kvalificerede indkøb og dermed indirekte påvirke produktionsfaktorerne med positive indvirkninger i miljømæssig, økonomisk og social henseende;

70. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at oplyse landbrugere og forbrugere bedre om, hvordan energi-, vand- og naturressourcer langs hele fødevarekæden kan udnyttes mere effektivt for at nedbringe spild af ressourcer og fødevarer betydeligt og med målet om at nedbringe produktionsomkostninger og spild af næringsstoffer samt at øge innovation og bæredygtighed i landbrugssystemer;

71. mener, at der er behov for mere forskning og oplysning for at undgå madspild i primærproduktionen og for at udskifte fremgangsmåder i landbrugsproduktionen, fødevareforarbejdningen eller distributionen, der medfører stort ressourcespild, med miljøvenlige fremgangsmåder;

72. understreger, at landbrugere bør stilles i en sådan situation, at de kan anvende deres produkter på den mest ressourceeffektive måde, både teknisk og økonomisk, for at holde madspild på et absolut minimum;

73. mener, at initiativer, der ledes af landbrugerne og lokalsamfund kan tilbyde bæredygtige økonomiske løsninger og give valuta for produkter, som ellers ville gå til spilde ved at udvikle afsætningsmuligheder for produkter, der normalt ellers ville blive ekskluderet fra fødevarekæden, og fremhæver potentialet for sociale innovationsprojekter, der ledes af landbrugerne og lokalsamfundene, såsom indsamling og donation af overskydende fødevarer til fødevarebanker; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anerkende og tilskynde til en sådan praksis under den fælles landbrugspolitikken anden søjle;

74. understreger i forbindelse med reducere spild i produktionsfasen, at der bør anvendes innovative teknikker og teknologier, som gør det muligt dels at optimere ydelsen på markerne, og dels at omdanne produkter, der ikke lever op til markedets standarder, til forarbejdningsprodukter;

75. konstaterer, at store mængder af fejlfri, spiselige frugter og grøntsager ikke når ud på markedet af æstetiske grunde eller på grund af markedsføringsstandarder; bemærker, at der findes vellykkede tiltag, der gør brug af disse produkter og tilskynder interessenter fra grossist- og detailhandlen til at fremme sådanne praksisser; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sætte skub i udviklingen af markederne for sådanne fødevarer og til at gennemføre forskning vedrørende forholdet mellem markedsføringsstandarder og madspild i denne forbindelse;

76. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde på at øve indflydelse på De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas (UNECE's) offentlige standarder med henblik på at undgå ressourcespildet ved at forebygge, at der generes fødevareaffald.

77. mener, at det er nødvendigt med øget samarbejdet blandt producenter og udnyttelse af producentorganisationer for at muliggøre og fremme adgang til sekundære markedsmuligheder, andre medier og alternative anvendelser for overskydende mad, som ellers ville blive pløjet tilbage i jorden spildt, idet der gives prioritet til genbrug, som egner sig til menneskeføde, såsom salg af forarbejdede fødevarer af lavere kvalitet og salg på lokale markeder;

Tirsdag den 16. maj 2017

78. bemærker, at disse produkter, der fortsat kan anvendes til nonfoodformål, f.eks. omdannelse til foder, gødsning af områder eller anvendelse til fremstilling af kompost og energi, tydeligt bør kunne skelnes fra dem, der anses for at være affald, således at deres genanvendelse ikke skades;
79. bemærker, at mængden af kasserede afgrøder ville kunne mindskes, hvis de blev solgt mere direkte til forbrugeren, for eksempel på landbrugsmarkeder eller i gårdbutikker, hvor der gøres brug af korte distributionskanaler og køb af lokale, mindre forarbejdede varer;
80. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at fremme lokale fødevarer og støtte korte fødevarekæder og hjemmesalg af landbrugsprodukter;
81. understreger, at lokale og regionale produkter samt medlemsbaserede landbrugsordninger muliggør en kortere forsyningskæde, hvilket højner produkternes kvalitetsniveau og følger med sæsonens efterspørgsel, samtidig med at de medfører betydelige sociale, miljømæssige og økonomiske fordele;
82. mener, at korte forsyningskæder kan spille en central rolle i at nedbringe madspild og overflødig emballering, mindske de afstande, fødevarerne skal transporteres over, sørge for en højere fødevarekvalitet, sikre transparente fødevarekæder og derved understøtte det økonomiske livsgrundlag i landdistrikterne;
83. opfordrer til fremme af årstidens frugter og grøntsager i alle medlemsstater;
84. opfordrer til, at der lægges særlig vægt på dyrevelfærd;
85. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indføre metoder til at nedbringe tab grundet ringe dyrevelfærd;
86. understreger, at illoyal handelspraksis i forsyningskæden kan give anledning til madspild; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at undersøge, hvordan urimelige handelspraksisser i fødevareforsyningskæden genererer madspild, og til at skabe en politikramme til bekæmpelse af sådanne praksisser, hvor det er nødvendigt;
87. mener, at en løsning på problemet med urimelig handelspraksis vil forbedre landbrugernes stilling, idet de er det svageste led i kæden, og at mindskelse af overproduktion og ophobning af overskydende fødevarer både ville kunne hjælpe med at stabilisere priserne og give landbrugerne rimelige og rentable og priser ved hjemmesalg og mindske såvel fødevarespild i hele kæden som tab, der genereres i familielandbrug; understreger, at et mere ligeligt vederlag til producenter ville bibringe produkterne større værdi og derved føre til reduceret madspild i de sidste led i forsyningskæden;
88. understreger, at lokale og regionale myndigheder og interessenter bærer et stort ansvar i forbindelse med gennemførelsen af programmer til nedbringelse og forebyggelse af madspild og anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at være opmærksom på dette i alle faser af processen;
89. opfordrer Kommissionen til at anerkende den rolle, som de offentlige virksomheder, der leverer tjenesteydelser af almen interesse inden for affaldshåndtering og bekæmpelse af madspild, og henstiller til Kommissionen at anerkende disse virksomheder, der bidrager direkte til den cirkulære økonomi, såsom SMV'er;
90. opfordrer alle medlemsstater til at tilskynde lokale myndigheder, civilsamfundet, supermarkeder og andre relevante interessenter til at støtte initiativer til nedbringelse af madspild samt til at bidrage til en lokal fødevarestrategi, for eksempel ved at informere forbrugere via mobile applikationer om usolgte fødevarer og at justere udbud og efterspørgsel;
91. glæder sig over, at der er oprettet madforetagender, hvor mad, der er egnet til indtagelse, kan uddeles til dem, der har behov (»maddeling») opfordrer til en forenkling af procedurerne for at gøre det nemmere at oprette sådanne faciliteter;

Tirsdag den 16. maj 2017

92. mener, at den største hindring i EU for at kunne levere overskydende mad, som stadig er spiselig, til folk i nød, er manglen på, og til tider det totale fravær af, kapacitet i distributionskanalen; bemærker, at velgørenhedsorganisationer og organer for socialt arbejde, som enten styres på statsligt eller lokalt niveau, ikke har nok materiale eller menneskelige ressourcer til at transportere og distribuere de stadig spiselige fødevarer, som gives til velgørende formål; bemærker, at dette navnlig gør sig gældende i de dårligst stillede regioner;

93. bemærker, at fødevarerindustrien allerede har taget initiativer til at nedbringe madspild ved at styrke samarbejdet med fødevarerhjelpeorganisationer, herunder fødevarerbanker på tværs af Europa;

94. opfordrer Kommissionen til at fremme, at det i medlemsstaterne bliver almindeligt, at detailhandelen distribuerer usolgte varer til velgørenhedsorganisationer;

95. opfordrer til øget inddragelse af alle interessenter for at sikre, at fødevarer, der er ved at udløbe, først doneres til velgørende formål; bemærker dog, at der stadig eksisterer forhindringer, hovedsageligt af lovmæssig karakter, for fødevaredonationer; opfordrer Kommissionen til at klarlægge, hvilke tolkninger af de lovmæssige bestemmelser der står i vejen for donationer;

96. er bekymret over at »afklaring af relevant EU-lovgivning om affald, fødevarer og foder for at lette fødevaredonationer og udnyttelse af tidligere fødevarer i dyrefoder«, som var planlagt til 2016 ⁽¹⁾, endnu ikke er blevet eksekveret;

97. glæder sig over udkastet til EU-retningslinjer for fødevaredonation som et første skridt i den rigtige retning; mener i lyset af de forskellige hindringer for fødevaredonationer i EU's lovgivning, at donation af usolgte fødevarer i hele fødevarerforsyningskæden skal fremmes yderligere gennem vedtagelsen af lovgivningsmæssige ændringer;

98. opfordrer Kommissionen til at udforske muligheden for at donere fødevarer fra firmaer til velgørenhed i produktionslandet uagtet sproget på emballagen; påpeger, at donation af førnævnte varer bør gøres muligt, hvis oplysninger, der er afgørende for opretholdelse af fødevaresikkerhed, f.eks. hvad angår allergener, gøres tilgængelige for modtagere på deres medlemsstats officielle sprog;

99. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at formidle samarbejde om fødevaredonation mellem lokale og regionale interessenter ved at nedbringe de dermed forbundne omkostninger og sænke tærsklen for deltagelse, f.eks. ved at tilbyde skabelonværktøjer, som kan tilpasses særlige lokale behov, og som kan bruges af lokale aktører til at matche udbud af og efterspørgsel efter overskudsfødevarer samt at tilrettelægge logistikken mere effektivt;

100. glæder sig over åbningen af »sociale supermarkeder« samt offentlige og private partnerskaber med velgørenhedsorganisationer for at gøre bedst mulig brug af spiselige, men usælgelige fødevarer;

101. opfordrer medlemsstaterne til at sikre institutionel og økonomisk støtte til sociale supermarkeder, da de er en central spiller inden for fødevaredonation;

102. opfordrer til, at fødevarer virksomhedsledere, der leverer overskydende fødevarer uden vederlag, indfører korrekte operationelle praksisser med det formål at garantere fødevarernes hygiejniske og sundhedsmæssige sikkerhed i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 852/2004.

103. understreger den vigtige rolle, som nationale myndigheder kan spille for at hjælpe aktører langs fødevarerforsyningskæden til at udnytte spiselige fødevarer samt fødevarer, der er tæt på udløbsdatoen, ved at anlægge en tilgang med at tilskynde i stedet for at straffe, når det drejer sig om at gennemføre fødevaresikkerhedsregler;

104. opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for og virkningerne af indførelsen af lovgivning baseret på »den barmhjertige samaritaner«; opfordrer Kommissionen til at præcisere, hvordan retsakter som forordning (EF) nr. 178/2002 og direktiv 85/374/EØF regulerer erstatningsansvar i forbindelse med fødevaredonationer;

⁽¹⁾ Bilag til meddelelse fra Kommissionen COM(2015)0614.

Tirsdag den 16. maj 2017

105. opfordrer Kommissionen til at foreslå en ændring af momsdirektivet, der udtrykkeligt vil give mulighed for afgiftsfritagelse for fødevaredonationer; opfordrer medlemsstaterne til at følge Kommissionens henstillinger og indføre en moms, der er tæt på 0, hvis donationen sker i nærheden af den anbefalede anvendelsesdato, eller hvis fødevarerne er usælgelige;

106. opfordrer Kommissionen til at supplere Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 223/2014 af 11. marts 2014 om Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede⁽¹⁾ med en gennemførelsesretsakt, der fremmer denne fond for at lette fødevaredonationer ved at finansiere omkostningerne ved indsamling, transport, opbevaring og distribution, og som regulerer brugen af interventionslagre under den fælles landbrugspolitik; tilskynder lokale, regionale og nationale myndigheder til at støtte udvikling af infrastruktur til fødevaredonation i de regioner og områder, hvor en sådan ikke eksisterer, er utilstrækkelig eller mangler kapacitet;

107. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til ikke at omdirigere de FEAD-ressourcer, der tidligere er blevet afsat til madbanker og velgørenhedsorganisationer, til andre målgrupper;

108. konstaterer, at fødevaredonationer ikke kan anses som en klar foranstaltning til at løse centrale fattigdoms-problemer; understreger derfor, at urealistiske forventninger bør undgås i denne henseende: fødevaredonationer kan ikke forventes både at afbøde sociale problemer og forhindre madspild; opfordrer derfor Kommissionen til at træffe mere målrettede foranstaltninger til forebyggelse af fattigdom;

109. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at være opmærksomme i forbindelse med donationer og til at sikre sig, at disse ikke omdirigeres og anvendes til at skabe et alternativt marked, hvilket ville betyde, at personer i nød ikke ville nyde godt af disse fødevaredonationer, og afholde branchen fra at foretage disse donationer;

110. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne, uden at der lægges en unødvendig byrde på SMV'er og frivillige organisationer, til at overvåge fødevaredonationer nøje for at sikre sig, at maden ikke misbruges til at skabe et alternativt marked, hvilket vil føre til, at mennesker i nød ikke får gavn af fødevaredonationerne, og at erhvervsdrivende afholder sig fra at donere på grund af risiko for unfair konkurrence;

111. opfordrer alle aktører i fødevareforsyningskæden til at vedkende sig deres del af ansvaret og gennemføre Joint Food Wastage-deklarationen »Every Crumb Counts« samt »Retail agreement on waste«; påpeger, at detailhandlen har kontakt med millioner af forbrugere hver dag og har en enestående mulighed for at give mere viden samt øge opmærksomheden på madspild og dermed skabe grundlag for velinformerede beslutninger; understreger, at gængs reklamepraksis om »tag to, betal for en« øger risikoen for, at forbrugere køber mere, end de kan nå at bruge; fremhæver i denne forbindelse endvidere nødvendigheden af at tilbyde mindre varestørrelser til mindre husholdninger; bifalder, at nogle detailhandlere sælger varer, der er tæt på udløb af »mindst holdbar til«-datoen til lavere pris, men mener, at denne praksis burde være mere udbredt;

112. gentager, at spild af æg stadig er et af de største problemer for detailhandlen; anmoder Kommissionen om at finde veje til nedbringelse af ægspild i overensstemmelse med de videnskabelige vurderinger fra EFSA samt medlemsstaterne til at informere forbrugerne grundigt om dette vigtige problem;

113. opfordrer Kommissionen til at foretage undersøgelser af, hvilken effekt reformerne i den fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik har på frembringelsen og nedbringelsen af madspild;

114. understreger, at landbrugernes livsgrundlag afhænger af at producere til markedet på rimelige betingelser og til rentable priser, og at tab af produktion på bedrifterne, herunder produktion, der går tabt på grund af ekstreme eller usædvanlige klimatiske begivenheder, bliver beskadiget eller ødelagt i en naturkatastrofe, fordi markedet er mistet eller priserne er lave, fører til sig et tab af investeringer og indkomst for landbrugerne; minder i den forbindelse om, at prisvolatiliteten på markederne for landbrugsvarer indvirker på landbrugernes produktion og indkomst og kan føre til madspild, og at det derfor er nødvendigt, at den fælles landbrugspolitik tilbyder værktøjer til at bekæmpe denne volatilitet;

⁽¹⁾ EUT L 72 af 12.3.2014, s. 1.

Tirsdag den 16. maj 2017

115. understreger, at Kommissionen endnu ikke har foretaget en undersøgelse for at fastslå virkningen af forskellige reformer vedrørende omfanget af landbrugsproduktionen og dets indvirkning på fødevarerspild og opfordrer derfor Kommissionen til at integrere spørgsmålet om fødevarerspild i sin fremtidige politikudvikling og gennemførelse af den fælles landbrugspolitik;

116. understreger, at fødevarerspild i produktionsleddet også kan skyldes ødelæggelsen af vores produktionsapparat med den allerede konstaterede forringelse af jordkvaliteten, biodiversiteten (aftagende bestøvning) og alle naturressourcer, og at der bør tages hensyn til dette forhold i udviklingen af landbrugssektoren og den fælles landbrugspolitik;

117. tilskynder medlemsstater til at udnytte det fulde potentiale i Den Europæiske Fiskerifond (EFF) og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) for at nedbringe fødevarerspild fra udsnit samt til at forbedre overlevelseshastighederne for organismer opdrættet i akvakulturer;

118. håber, at landingsforpligtelsen i den fælles fiskeripolitik, som i øjeblikket bliver indfaset, vil føre til mere specialiserede fiskeredskeber og -praksisser og i sidste instans til, at færre fisk bliver udsnit; bemærker dog, at landingsforpligtelsen ikke gælder alle fisk, hvorfor det er nødvendigt med yderligere foranstaltninger;

119. er bekymret over mængden af affald fra fisk efter fangst, i betragtning af affaldets let fordærvelige karakter og de ofte ekstremt lange rejser, fisken kommer ud på undervejs til forarbejdning, idet den bl.a. sendes fra Europa til Asien og tilbage til Europa til endeligt salg;

120. minder om betydningen af begrebet »vandfodaftryk« for fødevarer og foder;

121. minder om, at forordning (EF) nr. 178/2002 medtager »vand, der bevidst tilsættes fødevarer i forbindelse med deres fremstilling, tilberedning eller behandling« blandt fødevarerne, og at vand er en afgørende strategisk ressource i hele forsyningskæden for landbrugsfødevarer;

122. understreger, at madspild alt efter typen og mængden af det vand, der anvendes til produktion af fødevarer, også medfører spild af vand;

123. understreger betydningen af at forbedre vandforvaltningen inden for landbrug, udvikle »vandsmarte« systemer til fødevarerproduktion og forbedre vand- og fødevarerforsynings sikkerheden i de områder, der er mest truet som følge af klimaændringerne;

124. understreger, at innovative og miljøvenlige løsninger på områder som håndtering af side- og biprodukter fra fødevarerproduktion, fødevarerhandel, opbevaring af fødevarer, holdbarhed, digitale teknologier og emballage kan give betydelige muligheder for nedbringelse af madspild; tilskynder Kommissionen, medlemsstaterne og andre interesserede parter til at støtte forskning på disse områder og til at fremme bæredygtige og effektive løsninger; mener, at kollaborative økonomiske tjenester er vigtige for at øge bevidstheden og fremme bæredygtigt forbrug; opfordrer Kommissionen til at fremme innovation gennem forskningsprojekter og programmer, der finansieres fra EU-budgettet, såsom Det Europæiske Innovationspartnerskab;

125. understreger, at samtlige aktører i forsyningskæden, herunder producenter af emballeringssystemer, har et ansvar for forhindring af madspild; understreger det positive bidrag fra emballagematerialer og løsninger, der forebygger fødevarer og fødevarerspild langs forsyningskæden, f.eks. emballage, der reducerer fødevarer ved transport, lagring og distribution, som bevarer fødevarers kvalitet og hygiejne i længere tid, eller som forlænger holdbarheden; understreger dog behovet for at fremstille emballage, der passer direkte til formålet (f.eks. uden ekstra emballage ind- eller udvendigt) der passer til produkter og forbrugernes behov, samt nødvendigheden af at tage hensyn til hele det samlede produkts livscyklus, herunder design og brug af emballage; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vurdere fordelene ved biobaseret, biologisk nedbrydelig og komposterbar fødevareremballage ved at tage hensyn til virkningerne for den menneskelige sundhed og fødevarer sikkerheden og anlægge en tilgang baseret på livscyklus; understreger, at målene for reduktion af madspild bør være i overensstemmelse med foranstaltningerne og målene i direktiv 94/62/EF, navnlig målet gående ud på, at opnå en betydelig reduktion i forbruget af ikkegenvindelig emballage og overemballage;

Tirsdag den 16. maj 2017

126. tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte udviklingen og gennemførelsen af aktive og intelligente emballagematerialer samt andre innovative løsninger, der bidrager positivt til ressourceeffektivitet og den cirkulære økonomi; påpeger, at relevant lovgivning vedrørende materiale bestemt til kontakt med fødevarer bør sikre et maksimalt forbrugerbeskyttelsesniveau for enhver type emballering, herunder materialer fra tredjelande; opfordrer derfor Kommissionen til at fremsætte harmoniserede EU-regler for materiale bestemt til kontakt med fødevarer, og til at prioritere udarbejdelse af specifikke EU-foranstaltninger for materialer såsom papir og pap i overensstemmelse med Parlamentets beslutning af 6. oktober 2016 om gennemførelse af forordningen om materialer bestemt til kontakt med fødevarer (EF) nr. 1935/2004 ⁽¹⁾;

127. anbefaler at fremme brugen af frivillige regler for god forretningsskik, der er udviklet af henholdsvis fødevarer-, restaurations- og hotelsektoren, der har som mål at optimere brug af produkter og støtte donation til initiativer, der indsamler overskydende fødevarer til sociale formål;

128. opfordrer medlemsstaterne til at fremme indgåelse af aftaler eller aftalememoranda for at anspore til ansvarlig adfærd og god praksis med henblik på at reducere madaffald, bl.a. ved at udstyre restaurationsvirksomhederne med genanvendelige beholdere af genbrugsmateriale for at gøre det muligt for kunderne at tage egne madrester med hjem;

129. anbefaler, at hotel- og restaurationsbranchen, hvor dette er muligt, benytter sig af lokale og regionale produkter samt sæsonrelaterede produkter for at afkorte produktions- og forbrugskæden, idet man derved begrænser antallet af forberedningsfaser og dermed mængden af affald, der produceres i de forskellige faser;

130. understreger, at udviklingen i den digitale sektor byder på mange muligheder til at forhindre dannelse af madaffald, bl.a. oprettelse af »Red maden«-onlineplatforme, hvor restaurationsbranchen kan tilbyde usolgte dele til fordelagtige priser; fremhæver, at disse erfaringer har givet betydningsfulde resultater i de medlemsstater, hvor de er blevet udviklet;

131. opfordrer Kommissionen til at anerkende betydningen af socialt ansvarlige initiativer, såsom »Healthy Nutritional Standard«, som har til formål at give bedre oplysninger om fødevarer til forskellige forbrugergrupper med særlige fødevarerbehov eller -præferencer gennem frivillig og samreguleret fødevaremærkning på restauranter og inden for turisme med henblik på at mindske madspild på det område;

132. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indgå i samarbejde med udviklingslandene for at hjælpe med at forbedre deres fødevarekædeinfrastruktur og nedbringe omfanget af deres madspild;

133. opfordrer indtrængende alle EU's institutioner og organer til at indføre kravet om, at udbud i forbindelse med cateringtjenester ledsages af planer for forvaltning af fødevareaffald og nedbringelse heraf; anmoder kvæstorerne om at prioritere tiltag til nedbringelse af madspild i Europa-Parlamentet samt at tilskynde andre europæiske institutioner til at følge trop; tilskynder medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder til at nedbringe madspild i offentlige institutioner;

134. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0384.